

ΣΟΥΡΙΚΑΤΑ ΖΕΝΙΚ.

Τοῦ περιέργου τούτου ζώου ὑπάρχει ἐν δείγμα τεταραγχευμένον ἐν τῇ Βρεττανικῇ Μουσεῖῳ. Τὸ ἐν τῇ προκειμένη εἰκόνι παριστανόμενον εὐρίσχεται εἰς τὴν κατοχὴν Ἀγγλοῦ τινὸς κυρίου, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἔδωρῃσεν ἡ πρώτη κυρία του.

Πατρίς αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἰχθυόμονου· κατὰ τὸ μέγεθος εἶναι μικροτέρα τῆς οἰκιακῆς γαλῆς, νοῆμον δὲ καὶ σαρκοφάγον ὡς αὐτὴ ἐξημεροῦται εὐκόλως, ὅταν συλληφθῇ καὶ

καθίσταται, ὡς ἐκείνη, κατοικίδιον ζῶον· ἀγαπᾷ δὲ τόσον πολὺ τὸν ὕπνον καὶ τὴν θερμότητα, ὥςτε πολλὰκις λησμονεῖ, ὅτι εἶναι πολὺ πλησίον τῇ πυρὸς καὶ ἀφίνει τὴν γούναν της νὰ πιάσῃ φωτιάν! τότε δὲ ἐξεγείρεται ἐκ τοῦ ληθάργου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ μεγάλη θερμότης τὴν ῥίπτει, καὶ ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ, τρέχουσα καὶ ζητῶσα βοήθειαν!

Φοβοῦμαι, ὅτι πολλὰ παῖδια καὶ κοράσια ὁμοιάζουν τὴν καλὴν Σουρικάταν, ὡς πρὸς τὸν ὕπνον, καὶ ὄχι μόνον τὸ πρόγευμά των χάνουσι, ἀλλὰ καὶ τὰ μαθήματα τῆς ἡμέρας δὲν προετοιμάζουσι καλῶς, ἕνεκα τούτου. Ἄς ἐνθυμῶνται ὅλοι οἱ τοιοῦτοι ὅτι αἱ γάται καὶ αἱ Σουρικᾶται εἶναι ζῶα ἄλογα, μὴ ἔχοντα ἄλλον προορισμὸν ἢ τὸ νὰ τρώωσι, νὰ πίνωσι καὶ νὰ κοιμῶνται, ἐνῷ τὰ παῖδια εἶναι ἄνθρωποι λογικοὶ πλασθέντες διὰ εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς σκοποὺς, καὶ ὑπόλογοι διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξοδεύουσι τὰς ὥρας των εἰς τὸν Πλάστην αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΑΣ.

Ἡ λέξις Ἡμέρα εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς ἔνοιαν σημαίνει τὴν μερίδα ἐκείνην τοῦ χρόνου, καθ' ἣν δεχόμεθα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· πολλάκις ὁμως εἶναι συνώνυμος μὲ τὸ ἡμερονυχτιον, καὶ περιλαμβάνει τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ ἥλιος φαίνεται ὅτι κάμνει μίαν περιστροφὴν περὶ τὴν γῆν· ἡ ἀστρονομικώτερον, τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον δαπανᾷ ἡ γῆ κατὰ τὴν περὶ τὸν ἄξονα αὐτῆς περιστροφὴν.

Οἱ τρόποι τοῦ λογαριάζειν τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ὑπῆρξαν διάφοροι εἰς τὰ ἄφροα ἔθνη καὶ αἰῶνας. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους Σύρους, Βαβυλωνίους, Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς, ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Γαλλίας ἤρχιζον τὴν ἡμέραν μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, τὸν ὁποῖον τρόπον ἀκολουθοῦσιν ἔτι οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ Αἰθιοπικοὶ, οἱ Βαβυλωνιοὶ, οἱ Σι-λῆσιοι, οἱ Ἰτα-



Σουρικᾶτα Ζένικ.

λοι, καὶ οἱ Σῶναι. Οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Ἰταλίας ἤρχον τὴν ἡμέραν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μεσονυχτίου, — μέθοδον, τὴν ὁποίαν ἤδη μεταχειρίζονται ἅπαντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη πλὴν τῶν ἀναφερθέντων. Οἱ Μωαμεθανοὶ ἀριθμοῦσιν ἀπὸ κνέφας εἰς κνέφας· οἱ δὲ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἀπὸ μεσημβρίας εἰς μεσημβρίαν, — τρόπον, τὸν ὁποῖον ἠκολούθησαν πάντοτε καὶ ἀκολουθοῦσι μέχρι τοῦ νῦν οἱ Ἀστρονόμοι, ἐπειδὴ ἡ στιγμή αὕτη τοῦ χρόνου δύναται νὰ εὐρεθῇ μετὰ περισσοτέρας ἀκριβείας παρ' οἰαδήποτε ἄλλη.